

[Tommy Dinesen]

er en form for turisme, eller hvad man nu skal kalde det, som kan komme os til gavn på et senere tidspunkt.

Jeg er meget enig i hr. Lysholm Christensens bemærkninger om belastningen af naturen, også med fru Lone Dybkjær, også det dér med, at det er pengene, der går igen.

Jeg tror også på, at det er det menneskelige, at vi har noget at fortælle folk på en lidt anden måde, der er betydelig bedre. Det var derfor, jeg valgte at nævne eksemplerne med bådferier og de russere og baltere, der har besøgt os i sommer.

Min slutbemærkning skal være, at når nogle har sagt, at man ikke sælger dansk mere, så er jeg i hvert fald delvis uenig. Der er da noget, der hedder Dansk Internationalt Skibsregister. Det var meningen, at flere danske skibe skulle have Dannebrog i agterstavnen. Det er der vist også nogle der har fået, men det har ikke givet så mange arbejdspladser. Så der er da nogle, der godt vil sælge det danske.

Arne Melchior (CD):

Jeg havde egentlig nogle bemærkninger om Det Kgl. Teater om sommeren og om skat på sommerhuse, men jeg skal lade det ligge af tidsmæssige grunde. Blot et par ord om penge og turisme, skønt – det er med adresse til fru Lone Dybkjær og andre – turismen selvfølgelig ikke kun handler om penge.

Det drejer sig i allerhøjeste grad om socialt og kulturelt, mellemfolkeligt samvær, gensidige erfaringer osv. Men vid lige, at danskerne forholdsmæssigt er det folk i EF, der rejser mest udenlands. Det skal vi kunne blive ved med at gøre – al ære af det – og hente inspiration hjem. Men så er det også rimeligt, at vi søger at skaffe os turister her til landet som en slags kompensation, men også til udbygning, fortsættelse af dette mellemfolkelige samvær.

Når jeg før talte om brug for flere penge, så understregede jeg, at det skal være til målrettede, forretningsbetonede initiativer. Turismen skal ikke gå tiggengang, der skal kun investeres, ikke ydes tilskud.

Overskriften for de tilskud, der bliver brug for i de kommende år, er den, jeg bare skal slynge ud her i dag, der hedder »Danmark er ukendt i verden«. Man skal ikke langt syd for Hamburg, før mennesker ikke aner, at der er noget, der hedder Danmark, eller hvor det lig-

ger, eller hvilket sprog vi taler, eller om vi er medlem af EF, eller hvad vi har at byde på. Det kunne jeg bevise med masser af eksempler, men det har jeg ikke tid til. Kun ét eksempel skal jeg nævne.

I fjor gennemførte Danmarks Turistråd en virkelig bred undersøgelse i Spanien. Jeg beder de tilstedeværende om at spænde sikkerhedsbælterne, så de ikke falder ned af stolen, når de hører, at 2 pct. spanske borgere ved, at der er noget, der hedder Danmark, og hvor det ligger.

Det er en opgave, som ingen nok så stor hoteltænde eller stor transportør kan løse: at gøre Danmark kendt i det sydlige Europa, som jo er et nærmarked til os, eller oversøisk. Det er en samfunds-, en statsopgave, og jeg vil gerne anmelde, at når den slags projekter ellers er professionelt gennemarbejdet, må man have lov til at komme med dem og tale med stat, amter og kommuner om en fælles investering.

Der kommer et andet stort problem: Hvis ikke det lykkes at få løst disse momsband, når det indre marked kommer, så kommer vi ikke uden om på ny at forholde os til overnatningsmomsen, som næst efter Sveriges er den højeste i Europa og 10, op til 12-15 pct. højere end i lande, vi skal konkurrere med. Jeg skal minde om, at Norge, Island og Finland har 0 pct. i overnatningsmoms.

Lad mig slutte med den glædelige meddelelse, at alene kasinoafgiften formentlig til næste år vil indbringe mere, end staten overhovedet investerer i turismen.

Dette er et blandt mange beviser, tør jeg godt kalde det, på, at turismen, når den henvender sig til staten, ikke kommer for at tømme statskassen, men for at fylde statskassen og valutakassen og sætte beskæftigelsesstatistikken i vejret til gunst for hele samfundet.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak også for de sidste bemærkninger.

Det er rigtigt, hr. Løvig Simonsen, at jeg glæmte at besvare spørgsmålet om det europæiske turistår.

Jeg kan oplyse, at umiddelbart var Danmark faktisk det land, der har fået mest ud af det europæiske turistår. Det blev ikke særlig godt organiseret i langt de fleste andre EF-lande, lidt sporadisk rundt omkring, men de tilbagemeldinger, vi har fået, er, at vi faktisk er dem, der har gjort mest ud af det.